

گزارش

فعالان خشکبار ایران اعلام کردند

افت ۲۰۰درصدی صادرات خشکبار تحت تأثیر سیاست‌های پیمان‌سپاری ارزی

فعالان صنعت خشکبار ایران بر این باورند که سیاست‌های مرتبط با پیمان‌سپاری ارزی، نه‌تنها پای غیرمتخصص‌ها را به بازارهای صادراتی خشکبار ایران باز کرده، بلکه سبب شده است میزان صادرات این محصولات کشاورزی که روزگاری همچون فرش جایگاه شناخته‌شده جهانی داشتند، به‌شدت افت کرده و میزان صادرات طی سال ۹۸ تاکنون به میزان ۲۰۰ درصد کاهش یابد. فعالان صنعت خشکبار ایران نگران هستند، آنها فکر می‌کنند اگر سیاست‌های مربوط به پیمان‌سپاری ارزی اصلاح نشود، به‌زودی خشکبار ایران به سرنوشت فرش دچار شده و تمه صادرات خشکبار هم دچار بحران جدی خواهد شد. به همین دلیل، آنها با ارسال نامه‌ای به رئیس‌جمهور، خواستار اصلاح سیاست‌های پیمان‌سپاری ارزی شده و متعهد شدند در صورت اصلاح این سیاست، تا پایان دولت چهاردهم صادرات خشکبار ایران را به رقم پنج میلیارد دلار سابق بازگردانند.

همچنین اعضای انجمن صادرکنندگان خشکبار در نشستستی خبری به بیان دلغنه‌های خود پرداختند. محمدرضا فرشچیان، رئیس اتحادیه صادرکنندگان خشکبار، در این نشست خبری با اشاره به اینکه در گذشته‌های نه‌چندان دور اتحادیه خشکبار ایران بیش از ۳۵ قلم کالا در سبب صادراتی خود داشت، بیان کرد: اقلام صادراتی خشکبار کشور شامل بادام، زیره و… بود، اما متأسفانه به دلیل سیاست‌گذاری‌های خاص، هر سال شاهد حذف یک یا دو قلم کالای صادراتی خشکبار شامل زیره، مغز بادام تلخ، قیصی، برگ زردآلو، بخورک و… از فهرست صادرات بوده‌ایم. اکنون فقط پیسته، خرما، کشمش و تا حدی انجیر صادر می‌شود.

وی ادامه داد: زمانی در پسته رتبه اول تولید جهان را داشتیم. اکنون آمریکایی‌ها با سه برابر تولید، بازار ما را گرفته‌اند. اسپانیایی‌ها وارد بازار پسته شده‌اند. در صادرات کشمش ما زمانی حرف اول را می‌زدیم، اما اکنون آمریکا، ترکیه، استرالیا، چین، افغانستان و ازبکستان وارد این بازار شده‌اند. فرشچیان با تأکید بر اینکه ما نمی‌توانیم جلوی حرکت دنیا را بگیریم، به وعده‌های مسعود پزشکیان درباره تک‌نرخ‌کردن ارز اشاره کرد و افزود: همتی، وزیر اقتصاد دولت نیز بارها نظرات رئیس‌جمهور را تکرار کرده است. ما در انتظار اجرائی‌شدن این سخنان هستیم. وی ادامه داد: آمار صادراتی ما در سه سال گذشته، سالانه از یک رشد منفی ۲۰درصدی تبعیت کرده است. متأسفانه قیمت پایای صادراتی ما را بدون منطق بالا برده‌اند. رئیس اتحادیه خشکبار توضیح داد: در سال ۱۳۹۷ قبل از پیمان‌سپاری ارزی، صادرات محصولات خشکبار ما چیزی حدود سه میلیارد دلار بود. در سال گذشته این آمار به ۱.۲ یا ۱.۳ میلیارد دلار تقلیل یافت. این شوک‌گذاکننده است. وی اضافه کرد: نه‌تنها نرخ پایای صادراتی را بالا برده‌اند، بلکه نرخ پایه گمرکی را هم بالا برده‌اند. این مسئله سبب شده است با کاهش صادرات روبه‌رو شویم. فرشچیان تأکید کرد: صادرات ما از بی‌توجهی به سخت‌بخش خصوصی و فعالان حوزه صادرات رنج می‌برد. در

اتاق‌های در بسته تصمیم می‌گیرند و به شرایط ما توجهی ندارند. وی با اشاره به تجربه سال ۹۸ توضیح داد: در آن سال، نرخ ارز آزاد و صادراتی یکسان بود، به همین خاطر در آن سازه زمانی واردات کاهش یافت. وقتی رانست ارزی از بین می‌رود، صادرات و واردات منطقی می‌شود و فعالان واقعی در بازار حضور می‌یابند. خروج ارز با ارز آزاد اتفاق می‌افتد. فرشچیان امیدوار است هرچه سریع‌تر بانک مرکزی به سمت تک‌نرخ‌کردن ارز حرکت کند و هر روز یک تعریف جدید برای ارز صادراتی صادرکنندگان قرار ندهد. وی یادآور شد: بهترین شرایط برای ما انجام صادرات در مقابل واردات و واگذاری ارز صادرکننده به واردکننده است؛ زیرا بوروکراسی را کاهش می‌دهد.

سیاست‌های دستوری بزرگ‌ترین مشکل

سایمک شهبازی، نایب‌رئیس انجمن صادرکنندگان خشکبار نیز در این نشست بیان کرد: بزرگ‌ترین مشکل صادرکنندگان بخش کشاورزی، تدوین سیاست‌های دستوری برای صادرات محصولات کشاورزی است. وی افزود: از سال ۱۳۹۷ با موضوع پیمان‌سپاری ارزی و مدل اجرائی‌شدن این سیاست، صنعت خشکبار و صادرات بخش کشاورزی با مشکلات عدیده‌ای مواجه شده است. شهبازی اضافه کرد: با مطرح‌شدن سامانه نیما، صادرکنندگان بخش کشاورزی را موظف کردند ارز خود را در این سامانه عرضه کنند، اما عدم درک صحیح از شرایط تحریم برای ما مشکل ایجاد کرد. وی افزود: ارز حاصل از صادرات کالای کشاورزی را نمی‌توان در اختیار دیگر صنوف گذاشت. مالکیت ارز حاصل از بخش‌های بهتر است ولی در نیست. نایب‌رئیس انجمن صادرکنندگان خشکبار توضیح داد: در سامانه نیما مدل و سیستم امنی تعریف نشده بود. صادرکننده نیاز واردکننده را نمی‌دید. بعدها صراف‌ها هم وارد این سامانه شدند و از همه مهم‌تر موضوع قیمت‌گذاری نرخ ارز بود. وی با تأکید بر اهمیت قیمت‌گذاری درست برای نرخ ارز در بازار ایران اضافه کرد: ما مشکلی با پیمان‌سپاری ارزی نداریم. دولت می‌خواهد جریان ارزی را مدیریت کند؛ اما باید که ارز به چه شکلی هزینه می‌شود، این بسیار خوب است، اما قیمت‌گذاری ارز در کشور به چه شکلی است؟ این معضل بزرگی برای صادرکنندگان است. شهبازی ورود خودروسازان به صادرات خشکبار را ناشی از اتخاذ تصمیماتی برای اصلاح اشتباه سال ۱۳۹۷ اعلام کرد و افزود: ورود خودروسازان به مقوله صادرات خشکبار سبب می‌شود که کیفیت صادرات زیر سؤال برود. آنها به خاطر انحصار خودرو با پایین‌ترین قیمت ممکن بازارهای بین‌المللی را تحت‌الشعاع خود قرار می‌دهند. وی تأکید کرد: باور من این است که باید تکلیف پیمان‌سپاری ارزی و سیاست دستوری از سوی دولت مشخص شود. باید در قیمت‌گذاری ارز دخالت نشود و اجازه بدهند صادرکنندگان و واردکنندگان با هم یک تعامل سازنده داشته باشند. نایب‌رئیس انجمن صادرکنندگان خشکبار تأکید کرد: تفاوت نرخ ارز دستوری و بازار آزاد فسادزا است. واردکننده قیمت کالای خود را بر اساس نرخ ارزی که در اختیار دارد، تعیین نمی‌کند. تفاوت این دو نرخ باعث می‌شود واردات به‌صرفه شود و انگیزه برای واردکننده ایجاد می‌کند، اما صادرکننده تضعیف می‌شود.

۸۰درصد برخی محصولات صادر می‌شود

مجید بازیان، عضو هیئت‌رئیس اتحادیه خشکبار نیز با اشاره به اینکه ۸۰ درصد سه تا چهار محصول کشاورزی باید صادر شود، تأکید کرد: ما نمی‌توانیم به کشاورزان بگوییم محصول تولید نکنند تا بانک مرکزی سیاست‌هایش را تنظیم کند. وی ادامه داد: صادرکنندگان با فرسایش و مشقت کار می‌کنند و پرورنده‌های قضائی زیادی برای آنها باز شده است. تولید تحت هر شرایطی باید صادر شود. عضو هیئت‌رئیس اتحادیه خشکبار گفت: ارز خشکبار باید در بخش کشاورزی مصرف شود، درحالی‌که وزارت صمت، واردات در مقابل صادرات خود را برای خودروسازان باز کرد، اما برای دیگران ممنوعیت ایجاد کرد. به این ترتیب عملاً خودروساز صادرکننده پسته شد. وی افزود: اکنون واردات در مقابل صادرات خود، دو تا سه‌روزه تخصیص دریافت می‌کند، اما تخصیص ارز واردات در مقابل صادرات دیگران، دو تا سه ماه طول می‌کشد.

www.sharghdaily.com

گزارشی درباره نیروهای عملیاتی نفت که از سقف حقوق شان بسیار شاک‌ی‌اند

سکونشینان معترض

در مقام تعریف حماسه‌سازند، در مقام کارمند نان خور اضافی

مهدی افشارتیک: تصور اینکه به شما «مهندس سکوی گازی» گفته شود، خط اول تأمین گاز کشور، حماسه‌سازان امنیت انرژی ایران، دلاوران تحریم‌شکن، مردان استوار نیروآفرین‌ و… و کلی عنوان و افتخار از این دست و از این‌ قبیل، اما در آخر ماه کسوروات و حذفیات دریافتی شما طوری شود که دو برابر حقوق دریافتی‌تان با عنوان «سقف حقوق» حذف شود و در فیش‌تان به شما گزارش شود، چه حالی به شما دست می‌دهد؟ این حال و روز سکونشنینان نفتی و گازی کشور است که به‌حق گرما و امنیت خان‌نامه مدیون آنهاست. مردانی که در طروط‌های ۹۰ درجه تابستان با گرمای ۵۵ درجه و دریاهای عمیق زمستان، به‌طور مستمر انرژی کشور را تأمین می‌کنند. تحریم و سختی کار فنی و کمبود تجهیزات و ادوات هم که داستان همیشگی‌شان است. حال نفت‌ها خوب نیست، اصلا خوب نیست، این روایت، داستان مردانی است که روزگاری بهره‌مندی‌شان زبانزد جامعه بود، اما امروز عسرت و سختی‌شان …

حسرت کارمند شرکت نفت بودن…

کارمند شرکت نفت بودن، سال‌ها نزد افکار عمومی جایگاه و ارج و قرب خاصی داشت اما امروز باید بگوییم آن اعتبار رفته و آن منزلت پر کشیده است. کارمندان نفت از زندگی و معیشت خود در تاب و تب و التهاب و اعتراض‌اند. عجیب است اما بله، نفت‌ها امروز در رخ معیشت و روزمره زندگی‌شان اسیر بیچ‌وتاب «سقف حقوق» هستند.

در روزهای اخیر این بحث دوباره داغ شد. با اینکه سقف حقوق برای همه کارمندان دولت از سال ۹۶ اجرائی شد و نفت‌ها هم شامش شدند اما دوباره در همین روزها، برای صدمین بار در سرخط خبرهای نفتی قرار گرفت. هم وزیر نفت در بازدیدش از عسلویه و خارک از این موضوع سخن گفت و خود را شامل سقف مستمر و غیرمستمر دانست و هم اینکه کمیسیون انرژی به موضوع ورود کرد. محسن پاک‌نژاد گفت: من خودم هم مشمول این سقف حقوق بودم و هستم و درک می‌کنم شما چه می‌کنید». خطایش به نیروهای عملیاتی سکوهای گازی بود. او طی دو روز به عسلویه و خارک رفت و جا به جا از این موضوع سخن گفت. اما مسئله از کجا رقم خورد و این‌گونه شکل گرفت؟

موضوع حقوق‌های نجومی که در سال ۹۵ برچسته شد و ماجرای سیاسی، دامنه‌اش به مصوبه و آیین‌نامه و چنین و چنان قانون‌گذاری کشید که برای کارمندان دولت سقف حقوق بگذاریم. انکار در همین ماجرای حقوق‌های نجومی این کارمندان بودند که نجومی می‌گرفتند!! چه‌بسا همان‌ها

بیستمین رویداد فیناپ برگزار شد:

سیطره فناوری‌های موبایلی بر آینده بانکداری دیجیتال

بیستمین رویداد فیناپ با تمرکز بر فناوری‌های بانکی موبایلی برگزار شد. در این رویداد، متخصصان حوزه‌های پرداخت، تسهیلات و بانکداری، دیدگاه‌های خود را درباره زیست‌بوم سوپرایلیکشن‌ها و تحولات بانکداری دیجیتال ارائه کردند. بیستمین رویداد فیناپ که «Mobile First» – در برابر «آینده» نام داشت، پنجشنبه ۱۲ مهر در سالن ایوان شمس با حضور بیش از ۴۰۰ نفر از متخصصان و علاقه‌مندان به حوزه‌های بانکی و فین‌تک برگزار شد. در این رویداد مهدی مومنی، مدیرعامل ازکی‌وام، درباره اکوسیستم فین‌تک و سیر تحول فناوری‌های مالی در سراسر جهان صحبت کرد. مومنی با اشاره به تأثیر بحران‌های اقتصادی سال ۲۰۰۸ بر توسعه کسب‌وکارهای فین‌تکی گفت: به‌طورکلی فین‌تک ۱۵ بخش دارد که در سال‌های اخیر شاهد رشد بخش‌های مختلفی از آن بوده‌ایم. بانکداری دیجیتال نیز یکی از بخش‌های تأثیرگذار فین‌تک است که در چند سال گذشته تغییرات زیادی کرده است. به گفته مهدی مومنی، ما در عصر گذار از فین‌تک‌ها به سمت تک‌فین‌ها هستیم. تک‌فین‌ها، کسب‌وکارهای بزرگی هستند که کاربران متعددی دارند و زیرساخت‌های لازم را برای پیاده‌سازی هوش مصنوعی دارند. مومنی با اشاره به اینکه بازار تک‌فین‌ها تا سال ۲۰۳۰، ۳۲۰ میلیارد دلار تخمین زده شده، تأکید کرد: براساس آمارها ۳۰ هزار کسب‌وکار فین‌تکی در جهان وجود دارد که در سایه تک‌فین‌ها قرار گرفته‌اند؛ کسب‌وکارهای فین‌تکی در صورتی‌که نتوانند روی رشد بازار خود تمرکز کنند، عرصه رقابت را به تک‌فین‌های ما بزند.

هم‌سفری به نام تکنولوژی

منصور ضابطیان، به‌عنوان دومین سخنران این برنامه از قصه اولین سفرهایش و تجربیات متنوعی که به دست آورده گفت. او توضیح داد؛ با سفر رفتن متوجه تفاوت سطح غذخنده و فاصله تکنولوژیکی‌مان با جهان می‌شویم. در سال‌های اخیر، فاصله‌مان در زمینه فناوری با دیگر کشورهای جهان کاهش یافته و حتی سرعت اینترنت‌مان از برخی کشورها بهتر است ولی در سطح غذخنده و نحوه خدمات‌رسانی با دیگر کشورها فاصله زیادی داریم.

پرداخت مستقیم و سوپرایلیکشن‌ها

مهدی معرفتی، مدیرعامل پیمان، سومین سخنران بیستمین رویداد فیناپ بود که درباره داریکت‌دیپت با پرداخت مستقیم صحبت کرد. مدیرعامل پیمان، با اشاره به انواع مدل‌های پرداختی در سراسر جهان گفت: مدل‌های پرداختی مختلفی برای فروشگاه‌های آنلاین در جهان وجود دارد که شامل دبی‌ت‌کارت، کردیت‌کارت و داریکت‌دیپت می‌شود. او گفت: داریکت‌دیپت یکی از جدیدترین روش‌های پرداختی در سوپرایلیکشن‌ها و فروشگاه‌های اینترنتی است و از هر ۱۰ پرداخت قبض در بریتانیا، هفت پرداخت با روش پرداخت مستقیم (داریکت‌دیپت) انجام می‌شود. در سوپرایلیکشن‌های هند، چین و کره‌جنوبی نیز از روش پرداخت داریکت‌دیپت استفاده می‌شود.

بانکداری بدون مرز: تجربه مشتری در عصر نئوبانک‌ها

شهرام شریف دبیر گروه تکنولوژی فردای اقتصاد در یک پنل گفت‌وگو با موضوع نئوبانک‌ها و تجربه مشتریان، وضعیت بانکداری دیجیتال و نئوبانک‌ها را مورد بررسی قرار داد. او گفت که طبق آمارها، ۵۳ درصد مردم ایران از خدمات بانکداری دیجیتال استفاده می‌کنند. صادق سینداری‌ند، مدرس دانشگاه تهران، مدیرکل بانکداری خرد و کسب‌وکارهای کوچک بانک ملی در این پنل با اشاره به پیچیدگی صنعت بانکداری گفت: صنعت بانکداری یکی از پیچیده‌ترین صنایع است و نباید به آن نگاهی جزئی‌نگر داشت. باید صلاح تمامی بازیگران آن را مدنظر قرار داد. در کشور ما یکی از بازیگران این حوزه بانک مرکزی با قانون‌گذار است که هنوز به اندازه کافی به‌روز نشده است. نیما امیرشکاری، فعال حوزه فناوری‌های مالی نیز بیان کرد: در حوزه بانکداری ما در لبه تکنولوژی حرکت نمی‌کنیم ولی بانکداری‌مان از دیگر نقاط جهان نیز عقب نیست. وقتی چشم بانک‌ها در طراحی محصول به بانک مرکزی است نه نیاز بازار؛ آن‌هم در شرایط کنونی که وضعیت بانک‌هایمان به اندازه کافی خوب نیست، سبب ریسک‌گریزی نوآوری می‌شویم. امیرحسین خالقی، پژوهشگر اقتصاد سیاسی نیز در پنل گفت‌وگوی «بانکداری بدون مرز: تجربه مشتری در عصر نئوبانک‌ها» به اهمیت رفتارشناسی مخاطب و آموزش اشاره کرد. در ادامه این پنل، سینداری‌ند به بانک‌ها توصیه کرد که نگاه‌های نوآورانه داشته باشند و برای نوآوری منتظر بانک مرکزی نباشند. هومن امینی نیز بر نگاه سبدباسکی تأکید کرد و گفت: «باید برای شمولیت مالی و افزایش رتبه اعتباری مردم تلاش کنیم. مأموریت کنونی کسب‌وکارهای کوچک فین‌تکی، کمک به ایجاد شمولیت مالی است و برای آنکه شمولیت مالی اتفاق بیفتد، باید با بانک‌ها هم‌افزایی داشت.

کمی‌گرفتند، کماکان نیز می‌گیرند و گویی این کارمند جماعت بود که باید تاوان زیست نجومی دیگران (مدیران بانکی و بیمه‌ای) را می‌داد. بنا بر یک روایت، سقف حقوق برای نفتی‌ها تا سال ۱۴۰۰ در ارتفاع پست نبود اما از این سال به بعد، کارکنان نفت به‌ویژه نیروهای عملیاتی را دچار تنگی و عسرت کرد. در نامه‌ای که کارکنان شرکت نفت و گاز پارس (تأمین‌کنندگان ۷۰ درصد گاز کشور) به مدیرعامل شرکت نفت نوشتند، این موضوع آمده است: «نحوه محاسبات حقوق و مزایا از سال ۱۴۰۰ تاکنون موجبات ناراضیاتی و اعتراض گسترده کارکنان مناطق عملیاتی را پیش آورده است. به نحوی که افزایش‌های حقوق این کارکنان که هرساله براساس آیین‌نامه نظام‌های اداری و استخدامی کارکنان نفت صورت می‌گیرد، در فیش حقوقی مشمول کسوروات سقف حقوق شده و در نتیجه انگیزه کارکنان مناطق عملیاتی را به‌شدت تحت تأثیر قرار داده است.»

مقایسه با حقوق‌های چند دهه هزاردلاری

مسئله الان دقیقاً چیست؟ مسئله نیروهای عملیاتی نفت است. نیروهایی که در چند صد کیلومتر آن‌سوتر در یکی از کشورهای عربی همسایه، حقوق‌هایی ۱۰ هزار تا ۱۵ هزار دلار انتظارشان را می‌کشد، یا بهتر بگوییم به تعبیر حمید بور، مدیرعامل شرکت نفت، در بازدید از سکوی یک پارس جنوبی آنان را خط مقدم مبارزه برای تأمین گاز کشور دانست. سکوی فاز یک روزانه ۲۸ میلیون مترمکعب گاز می‌دهد. اما رئیس سکو، مهندس جوانمرد، رو به مدیرعامل گفت: اگر ما در این خط تأمین گاز مقدم هستیم و پیش‌رو ولی در پایان ماه با فیش حقوقی که می‌گیریم، کلی افسوس و حسرت به دل‌مان می‌ماند. به بیان روایت مهندس جوانمرد، مبلغی که به اسم اضافه سقف از فیش حقوقی خودش و برخی از همکاران باسابقه‌اش کم می‌شود، چیزی حتی تا سه برابر حقوق دریافتی‌اش می‌شود. یعنی یک رقم حقوق واقعی در فیش می‌آید و یک رقم دریافتی، رقم دریافتی کسوروات بسیاری دارد به اسم سقف حقوق. جوانمرد رو به مدیرعامل شرکت نفت می‌گوید: «روز اولی که من استخدام نفت شدم، ما بن قراردادی امضا شد که طبق جداول و بخش‌نامه‌های وزارت نفت حقوق و مزایا

بگیرم. الان طبق همان قرارداد طبق همان جداول من شامل دریافتی‌هایی می‌شوم که به اسم سقف حقوق از من کسر می‌شود». مدیرعامل نفت می‌شنید و همان حرف وزیر را زد.

من هم خودم شامل این سقف حقوق شدم و درک می‌کنم.

یادداشت

منطقه وتوازن قدیم و جدید

روشن است که در چنین شرایطی، درگیرشدن در یک جنگ تمام‌عیار با اسرائیل و متحدانش طبعاً با عقل سلیم

چور درمی‌آید. اگرچه سیاست اخیر ایران مبنی بر خویشت‌داری سیاست درستی است، اما نقطه ضعف این سیاست فقدان هرگونه پیوست دیپلماتیک و فقدان بی‌سابقه هرگونه تلاش دیپلماتیک از سوی کشورها و مراجع بین‌المللی برای خروج از این بحران بزرگ است. کشور ما دارای امکانات خوب دفاعی برای بازدارندگی در برابر برخی از همسایگان طماع است. این امکانات را ما برای این منظور باید حفظ کنیم. به‌طور کلی کشورهای متوسط نیروی نظامی خود را برای بازدارندگی و دفاع در برابر کشورهای متوسط سامان می‌دهند. طبعاً این کشورها هیچ وقت قرار نیستت یا کرباقرهت که ممکن است تنها بوجه نظامی‌اش دو یا چند برابر کل تولید ناخالص داخلی‌شان باشد، وارد درگیری نظامی شوند.

مسائل ایران

تا زمانی که کماکان زیر تحریم باشییم، پزشکیان هم موفق نخواهد بود. موضوعی که خودش

نیز به‌درستی آن را تشخیص داده و در مسیر صلح و تعامل با دنیا حرکت کرده و به جیب‌های نفش و کاسیان تحریم، اعتنالی نمی‌کند، چون لغو تحریم‌ها زمان بر است و از سویی فشارهای اقتصادی برای مردم تحمل‌ناپذیر شده، بنابراین پیشنهاد می‌شود رئیس‌جمهور به موازات پیگیری‌ها برای رفع تحریم‌ها، اقداماتی به شرح زیر را نیز مطرح

نظر قرار داده و در قالب برنامه‌های زمان‌بندی‌شده به اجرا بگذارد. ۱. رفع فیلتر اینترنت. دراین‌صورت اولاً: بازار فروش فیلترشکن‌ها (vpn) تعطیل می‌شود. ثانیاً: مشاغل تعطیل‌شده مجدداً رونق گرفته و بی‌کاری به میزان درخورتوجهی کاهش می‌یابد ۲. نظر به اینکه رئیس‌جمهور نتوانست از همه ظرفیت‌ها به شکل مطلوبی در کابینه استفاده کند و از سوی دیگر حامیان اصلی‌اش (اصلاح‌طلبان) پشت موانع، باقی ماندند، پس ضروری است که از آنها در ستاد وزارتخانه‌ها (معاونت‌ها) و استان‌ها (استاندار زیمر، و مدیران کل) استفاده شود. زیمر، دراین‌صورت آنها مقوم عملکرد دولت خواهند بود. ۳. تا زمانی که تحریم‌ها باقی است و بالطبع سرمایه‌گذاری خارجی نیز ممکن نیست (بزشکیان: حداقل صد میلیارد دلار لازم است)، دولت ناگزیر به انجام اقدامات فوری به شرح زیر است. اقداماتی که نیاز به جساتر رئیس‌جمهور و حمایت همه ارکان قدرت دارد. ۱-۳ توقف فوری طرح مولدسازی، طر‌حی که با وجود اعتراض حقوق‌دان‌ها، با چراغ خاموش اجرا می‌شود. ۲-۳ حذف فوری ردیف‌های صوری از لایحه بودجه ۴۰۴ و تقدیم لایحه دوفوریتی اصلاحیه بودجه سال جاری. ۳-۳ پیوستن فوری به گروه اقدام مالی اف‌ای‌تی‌اف به‌منظور ورود به شبکه انتقال پول بین‌بانکی در دنیا (سوئیفت). ۳-۴ کنترل همه بنادر و اسکله‌های غیرمجاز از طرف گمرک.

۵-۳ اخذ مالیات از همه واحدهای تولیدی و خدماتی اعم از خصوصی، دولتی و خالص. ۶-۳ احیای حدود ۲۰۰ کارخانه معتبر که در دهه ۴۰ و ۵۰ بعد از ژاپن، بازارهای اروپای شرقی و جنوب شرق آسیا را در انحصار خود داشتند. برندهایی که اکثر مردم حس نوستالژیک به آنها داشته و به‌خوبی می‌دانند چه بر سرشان آمده است.

تنها صداست که می‌ماند

بازگشت به اف‌ای‌تی‌اف (که آقای پزشکیان درخواست بررسی مجدد آن در مجمع تشخیص را داده‌اند)، کاهش تنش‌ها و تحریم‌ها، رفع فیلترینگ و تأمین دیگر حقوق و آزادی‌های سیاسی و شهروندی، آزادی و رقابت اقتصادی و کاهش فقر و فساد و تبعیض و… به‌عنوان مطالبات اکثریت قاطع جامعه ایران در صورتی محقق می‌شود که صدای جامعه شنیده شده و قدرت افغان و عقابیت برای انتخاب تیم پ‌رواز و تعمیر و تجهیز فنی و… هواییابی باشد که مالک آن همه سرشینیان، و نه بخشی از آنان‌اند.

۵۳۱ صفحه اول

۵۳۱ صفحه اول

۵۳۱ صفحه اول